

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 29/2017
07.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Бате Цветковића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђуре Благојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К бр.73/16 од 11.07.2016. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.563/16 од 27.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 07.02.2017. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К бр.73/16 од 11.07.2016. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.563/16 од 27.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К бр.73/16 од 11.07.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца до правноснажности пресуде и одређено да ако то не учини иста ће му бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

На основу члана 86. КЗ, у вези члана 297. став 5. КЗ окривљеном АА изречена је и мера безбедности забране управљањем моторним возилом „Б“ категорије за период од три месеца по правноснажности пресуде, а обавезан је и да на име трошкова кривичног поступка плати Основном тужилаштву у Нишу износ од 33.771,00 динар, а Основном суду у Нишу паушални износ од 8.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, док је оштећени ББ упућен да имовинско правни захтев може остварити у парничном поступку сходно члану 258. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.563/16 од 27.10.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА па је потврђена пресуда Основног суда у Нишу К бр.73/16 од 11.07.2016. године.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Ђура Благојевић, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. и повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА навођењем као разлога за подношење захтева битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се та повреда састоји, већ суштински у образложењу захтева оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да је записник о увиђају иако сачињен од стране овлашћених лица неистинит, а на основу њега је вршено вештачење, у вези са чим се вештак изјашњавао и на претресу, па се одлука на таквим доказима не може заснивати.

Како је дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено – битна повреда одредаба кривичног

поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, а суштински се указује на недозвољен разлог за подношење захтева – погрешно утврђено чињенично стање, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у овом делу оценио као недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује се и на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, али се иста образлаже на тај начин да се у суштини указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, која не представља разлог прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због које би окривљеном било дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је захтев браниоца окривљеног и у овом делу оцењен као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ТТ